Vzajemno priznavanje zaščitnih ukrepov

Odredba o zaščiti, izdana v eni državi EU, se lahko še naprej izvršuje v drugi državi EU.

Pravica do nadaljnje zaščite z zaščitnimi ukrepi ob selitvi v drugo državo članico

Da vas kot žrtev (zlasti žrtev različnih oblik nasilja v družini in zalezovanja) učinkovito zaščitijo pred nasiljem in nadlegovanjem, lahko nacionalni organi pogosto odobrijo posebne ukrepe (prepoved približevanja, odločba o prepustitvi stanovanja ali podobna odredba o zaščiti), ki pomagajo preprečiti nadaljnje nasilje ali zlorabo kršitelja. Če ste v državi članici dobili odredbo o zaščiti, boste ob selitvi ali potovanju v drugo državo članico morda želeli biti še naprej zaščiteni s to odredbo. V ta namen je EU vzpostavila mehanizem za vzajemno priznavanje zaščitnih ukrepov.

Nacionalni zaščitni ukrepi so lahko del civilnega, kazenskega ali upravnega prava, njihovo trajanje, obseg in postopki za sprejemanje pa se med državami članicami razlikujejo. Zaradi različnih pravnih podlag v pravu EU za vzajemno priznavanje civilnopravnih in kazenskopravnih ukrepov sta bila za zagotovitev prostega pretoka treh najpogostejših vrst zaščitnih ukrepov v EU potrebna dva ločena instrumenta. Zaščitni ukrepi, ki so zajeti v Direktivi in Uredbi, zadevajo primere, pri katerih ste kot žrtev ali potencialna žrtev kaznivega dejanja zaščiteni s prepovedjo ali ureditvijo vstopa na določene kraje, stikov z osebo, ki povzroča tveganje, ali približevanja osebe, ki povzroča tveganje.

Direktiva 2011/99/EU o evropski odredbi o zaščiti vzpostavlja mehanizem, ki omogoča priznavanje kazenskopravnih odredb o zaščiti med državami članicami.

Če ste zaščiteni z odredbo o zaščiti v kazenskih zadevah, ki je bila izdana v eni od držav članic, lahko zaprosite za izdajo evropske odredbe o zaščiti. Po poenostavljenem in pospešenem postopku bi morali pridobiti zaščito z novim zaščitnim ukrepom, ki ga je sprejela država članica, v katero boste odpotovali ali se preselili.

Države članice prenesejo določbe Direktive v svojo nacionalno zakonodajo **do 11. januarja 2015**.

Uredba (EU) št. 606/2013 o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah vzpostavlja mehanizem, ki omogoča neposredno priznavanje odredb o zaščiti med državami članicami.

Če ste torej zaščiteni s civilnopravno odredbo o zaščiti, ki jo je izdala država članica, v kateri imate prebivališče, se lahko na to odredbo neposredno sklicujete v drugi državi članici tako, da pridobite potrdilo o vaših pravicah in ga predložite pristojnim organom.

Ta uredba se uporablja od **11. januarja 2015**.

Dva projekta, ki sta sofinancirana s programom Daphne Evropske unije v zvezi z evropsko odredbo o zaščiti, sta nedavno objavila rezultate:

Projekt „POEMS“ ter *končno poročilo* in *priporočila* projekta so na voljo skupaj z *dokumentacijo o državah*. Projekt je osredotočen na pregled zakonodaje o odredbah o zaščiti v 27 državah članicah EU, na oceno ravni in praktičnega učinka zakonodaje na tem področju ter na delovanje Direktive 2011/99/EU o evropski odredbi o zaščiti in Uredbe (EU) št. 606/2013 o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah.

Projekt „Epogender“ in njegovi *priročniki* so na voljo vključno s primerjalno analizo zakonodaje in prakse držav članic, ki jih zadeva Direktiva 2011/99/EU o evropski odredbi o zaščiti v zvezi z zaščitnimi ukrepi za žrtve spolnega nasilja.

Te publikacije so nastale s finančno podporo programa Daphne Evropske unije. Vsebina teh publikacij je izključno odgovornost avtorjev in v nobenem primeru ne odraža mnenja Evropske komisije.

Te publikacije vsebujejo uporabne kazalnike za pomoč pri učinkovitem prenosu Direktive in informacije o nacionalni zakonodaji, ki lahko pomagajo izvajalcem.

Zadnja posodobitev: 08/10/2020

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.